

Ur. 26 czerwca w Chełmnie, gdzie uczęszczał do gimnazjum klastycznego. W 1920 r. zgłosił się do Wojska Polskiego. Skończył studia prawnicze, które rozpoczął na Uniwersytecie Jagiellońskim a skończył na Uniwersytecie Poznańskim. W przeprowadzonych 10 czerwca 1936 r. wyborach Rada Miejska Torunia powierzyła mu stanowisko prezydenta miasta. Funkcję tę zaczął pełnić od 8 sierpnia.

Z powodzeniem kontynuował i rozwijał modernizację i rozbudowę Torunia, zapoczątkowaną przez Antoniego Bolta. Obok wojewody pomorskiego Władysława Raczkiewicza był gorącym rzecznikiem idei utworzenia Wielkiego Pomorza i niezaprzeczalnych praw Torunia do zachowania godności jego stolicy, w czasie rozpatrywanych wówczas projektów korekty granic niektórych województw, która nastąpiła 1 kwietnia 1938 r. W 1939 r. powołał w Toruniu Miejską Straż Obywatelską.

Po wybuchu II wojny światowej, 5 września 1939 r. ewakuował ważne agendy miejskie do Lublina, gdzie ratusz wyznaczony był jako punkt kontaktowy. Tam po zdaniu spraw służbowych został odwołany ze stanowiska i zaciągnął się w szeregi Wojska Polskiego. Załatwiając sprawy służbowe w ratuszu w Lublinie zginął podczas nalotu niemieckiego.

*Informacje pochodzą z Toruńskiego Słownika Biograficznego
pod redakcją Krzysztofa Mikulskiego,*

wydanego przez Towarzystwo Miłośników Torunia.

- [Powrót](#)
- [Udostępnij na: X](#)
- [Udostępnij na: FB](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)